

Konference Máme jiné dítě, nechceme jiný život

Pondělí 7. října 2019, 9.00 – 15.00

PROGRAM:

9.00 – 9.05 Jiří Navrátil, náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje: Co čekáme od setkání rodičů, poskytovatelů služeb a institucí, které jim mají zajišťovat podmínky

9.05 – 9.25 Zuzana Filipková, ředitelka Slezské diakonie: Koncepce péče o děti s neurologickým postižením, jak ji máme nastavenou ve Slezské diakonii, vyžaduje funkční spolupráci mezi třemi resorty – sociálními službami, školstvím a zdravotnictvím

9.25 – 9.40 Irena Johanka Savková, ředitelka Speciální školy Diakonie ČCE v Ostravě: Vzdělávání je schopen každý, i dítě s nejtěžším handicapem. Nemusí se hned učit číst a psát. Pokroky dělá v tom, jak dát srozumitelně najevo hlad, pocit nepohody nebo touhu po společnosti druhé osoby. Pro jedince s handicapem a jeho blízké to není maličkost, ale zásadní posun dopředu

9.40 – 9.50 Petra Řezáčová, místostarostka Hlučína: Hlučinským dětem s postižením pomáhá celé město. Není to sice systémové řešení, ale než se ho podaří prosadit, osvědčil se nám sbírkový účet spravovaný městem, díky kterému mohou naše děti rehabilitovat i využívat nákladné pomůcky

...

10:00 – 10.15 Radmila Löwová, ředitelka Dětské rehabilitace Hlučín: Víme, jak by měla péče o děti s postižením vypadat, ale k naší představě se blížíme jen pomalu. V mnoha případech nám systém neumožňuje optimálně a komplexně nastavit naše služby

10.15 – 10.30 Romana Holářová, vedoucí fyzioterapie Sanatorií Klimkovice: Studie Sanatorií Klimkovice prokázala, že pokroky dětí s neurologickým onemocněním, které absolvují lázeňskou rehabilitaci opakovaně a ve vyšší intenzitě, než jak ji hradí zdravotní pojišťovny, přináší vyšší efekt

10.30 – 10.45 Libor Tampier, redaktor televize Prima: Několik let natáčím příběhy lidí s postižením mozku, kteří si pracně shánějí peníze na rehabilitace. Několik let poslouchám odpovědi, jak se to změní. A několik let se to nemění

...

11.00 – 11.15 Renata Sysalová, fyzioterapeutka Sanatorií Klimkovice: Schopnost samostatně se pohybovat bez pomoci druhých je jednou ze základních potřeb dítěte. U dětí se speciálními potřebami, které nejsou v obvyklém věku schopny samostatného pohybu, pomáhá power mobilita s využitím speciálně upravených dětských autíček či jiných pomůcek

11.15 – 11.30 Jana Švandová, lékařka Městské nemocnice Fifejdy: Možnosti rehabilitace v dětském věku v ostravském Dětském rehabilitačním stacionáři

11.30 – 11.45 Mgr. Irena Lintnerová, viceprezidentka APSS ČR pro ambulantní služby: Osobní asistence u dětí v MŠ a ZŠ s přesahem do odlehčovacích služeb a asistence pedagogovi v souvislosti se speciálním školstvím a inkluzí. Zkušenosti z praxe, nedokonalosti legislativy a názory rodičů i učitelů z obou typů škol

...

12.05 – 12.15 Jindřich Štreit, fotograf: Fotil jsem děti s postižením. Jejich rodiče jsou andělé na zemi

12.15 – 13.00 oběd

13.00 – 13.15 Aleš Juchelka, poslanec Parlamentu ČR, **Petra Tomalová**, metodik Centra provázení: Rodiče už nebudou zůstat bez informací, těžkými okamžiky a hlavně složitým systémem je provedou pracovníci Centra provázení

13.15 – 13.30 Nataša Randlová, právnička: Sehnat potřebné informace a vzdorovat nefungujícímu systému je velmi složité, vím to z vlastní zkušenosti. Po nehodě můžete zajistit úhradu nadstandardní péče z povinného ručení viníka

13.45 – 14.00 Jan Vrbický, zástupce ředitele odboru sociálních služeb, sociální práce a sociálního bydlení Ministerstva práce a sociálních věcí: Pečující jako cílová skupina a podpora odlehčovací služeb

14.00 - 14.15 Daniel Rychlík, vedoucí odboru sociálních věcí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje: Priority a aktivity Moravskoslezského kraje v oblasti péče o děti s postižením

14.15 – 14.30 Věra Racková, matka: Ostrava razila nové cesty péče o děti s postižením mozku už před třiceti lety. Mezi průkopníky byla i naše Zuzanka. Ta už mezi námi sice není, ale mnoho toho, co se díky ní podařilo prosadit, dnes pomáhá. Ovšem boj za lepší podmínky nekončí

14.30 – 14.45 Miloš Svoboda, předseda Asociace rodičů dětí s DMO a přidruženými neurologickými onemocněními ČR: V Moravskoslezském kraji jsou stovky poskytovatelů sociálních služeb, přesto některé služby chybí, nebo nejsou dostatečně pokryté. Stát, potažmo kraj, by měl zajistit, aby o postiženého a jeho opatrovníky bylo kvalitně postaráno od narození dítěte a rané péče, přes speciální školu, odlehčovací služby, ambulantní rehabilitace, stacionáře, samostatné bydlení, až po stav, kdy je uživatel i pečovatel již dále nemohoucí

14.45 – 15.00 Diskuze k závěrům konference

